

Satje- zdravo domovanje?

V želji po zdravih oz. neosnaženih čebelarških pridelkih, se postavlja vprašanje kako izločiti iz panja čim več kemikalij, ki so se z leti vsrkale večinoma v satje. Satje in leseni deli so tisto kar nam ostaja v panju več let. Čebele, med, cvetni prah pa se v aktivni sezoni hitro menjajo in nadomeščajo z novimi na mesečni ravni. Po logiki torej tudi zaradi drugih onesnaževalcev in bolezenskih klic, čebelarje spodbujamo k čim številčnejši menjavi satja. V dobrih letih jih lahko zamenjamo tudi polovico, drugače pa najmanj tretjino. Na terenu, na žalost, še vedno vidim odpor čebelarjev k sprejetju take prakse. Glede na moje, sicer maloletne izkušnje, se vedno razveselim, ko nam pri sanaciji hude gnilobe s pretresanjem uspe in mi čebelar ob kontrolnem pregledu, ponosno pokaže kako so čebele zgradile vse novo satje in zdrave in močne veselo nabirajo dobrine iz narave. Takrat se dostikrat vprašam zakaj se pri večih družinah ne odločamo za tak postopek. Priporočam vam, da spomladi poskusite vsaj pri kakšni. Z enim mahom se boste znebili ogromne množine spor poapnele zalege, noseme, tudi hude gnilobe, ter starega in kontaminiranega satja. Moram pa poudariti, da je suhe čebele na novih satnicah seveda potrebno nekaj dni hraniti z sladkorno raztopino. Temu načinu se reče ustvarjanje umetnih rojev in čebele se obnašajo zelo podobno kot naravni roj, katerega ste sigurno imeli že možnost opazovati pri razvijanju. Čebele se z vso močjo vržejo na delo in kaj hitro zgradijo satje, matica zalega s polno močjo in tudi varoje smo se znebili skupaj z odvzetim zaleženim satjem. Kot marsikdo ve, zna roj že prvo leto prinesiti nekaj medu, take družine večinoma poleti ne potrebujejo zdravljenja in se jeseni lahko odločimo za zdravljenje z oksalno kislino, ki zopet ne bo puščala potuhnjenih ostankov v vosku. Ko berem strokovne članke, ki opisujejo, kako se raznorazne kemikalije vrtinčijo po naših čebelnjakih, ne samo tiste, ki jih sami vstavljamo vanje, ampak tudi tiste, ki jih čebele nabirajo v naši okolici, se včasih resno zamislim. Čebele s tako onesaženostjo ne morejo izkoristiti svojega potenciala, postanejo slabše odporne na vedno prisotne bolezenske klice. Nasploh se mi ne zdi prav, da tako radi posegamo po »kemiji«, ko se pojavi problem. Tudi v skrbi za lastno zdravje je na prvem mestu preventiva in šele potem kurativa. Mislim, da gre pri pretresanju za dovolj enostaven postopek, ki prvič izloči stare kemikalije in drugič vsaj za kakšno leto prestavi vstavljanje novih.